பூரணவிடி

Fortnightly

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

வருஷம்-5] சமஸ்கிருதம் மலையாளம் [க | புத்தகம்-5] சமஸ்கிருதம் மலையாளம்

ஸ்வீஸ்வே

தெலுங்குவழிசா

வாவசுவாரவ்வ	3	8
சோஸஷ்டவ்வ	1	12
சோஸதுபவ்வ	0	14
வசுவுவாவேதிகாயாரி	0	5

வுகுடவதிசா

உதவயா,

வதொர்காரஜாதிவிவசாரஷாடிகிரஹ ணஜிஷ்ரிடவ்வதாவரி, திதிமாஷபாரணஸாவிதி ஶ்ரஹ்யநிமித்தஸ்ரீமதாத்மநாரூபகநாயகாரி ஸ்ரீமத்பாதாதிக நிராஜவிஜாதா மவதாரி, வசுவ கிமாரேவாவிதமாரபெதக விஷ்ரவ திஶ்ரவதி ம-ரிணாரி, ஸ்ரீஷ்வ ரத்திவிதம விஷ்ரவஜிகாரி, விவ கமசுவதெவத மிரிஸ்மாரவிவ்வவஸதம ஸ்ரீவ்வபாரதெநாவிகாரகுவிநகாவநாகிவி தீவிவமாரம்பாகிவஸ்டவதாவிவதெந விஷயிஷ்ர தெநவ்தாவிதி ஸ்ரீநாமாடஶ்ரீஹரவோஸவ்வ ஸ்ரீவிஷ்கவ ஸ்ரீபாதாஜிவிராஜமாநவோஸ்வ ஜ்ரவாவதிவேவ-டாதவிதாஸுவாயாஸுவிதாதா வுவகுவிகிஷ-ரெஷி, வடஹுவிவாயுகியாக டணி, வஸ்ர பெண வஹவாரஸஸ்ய-யகே. ஸாம கார்தாரதவாயநிஸ-புராதநாபுபாரிகாரஸவிஷய மிதாஷ்டிண கிவாதாயுகா-

கவிபாத்ரதுரா-தெவுவப்(ம) யதஸ்தாயுதாசீவ ணாமப்யவிவுர்தாசெஷ்டாவதெஷ்டவ-வுவகெஷ்ட, வா கெவெவ்டிகே-

ஸுகுரோதாரிஷ்டவோஸ்டவுர(30000)

உதிவஸ்ரஹ்யவஸ்தாயுதாவஸ்

கஸ்மவொணாஹிதாரிஷ்ரா-ஸ்ரீநிவாஸராஜ்ரி

விடவாஸ்ரஷ்டவிதி

சுபமஸ்து.

சந்தா விவரம்.

வருஷம்	1-இ	3	8
மாசம்	6-இ	1	12
ஷ	3-இ	0	14
காபி	1-இ	0	5

வி

விஷயம

இம்மூலரிற் பண்டைக்காலச் நாடக அரஙக இன்பம், வீடு, என்னும் சாற்பயனிலும் பு நற்குணமும், கண்ணுற்பெருஞான்றிருவுடற்சாரைகளி ன்புற்ற ஆசையை பொறித்துத் தெளிந்த விவேக வர்களின் ஆனந்தமென்னும் ஒரு கொடியின் மேன்மை குணவும், ஸ்ரீமத் பகவத்பாத மூலிகர் கோமான் ஒத்தகந்தசயமுரசித்தனவும், ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷ யோகி அருளினவும், அத்தணர்களின் குலதெய்வ பெருமானது மகிமையை விளக்கும்காட்சிவனவு நா த்தங்கள், ஏதோ ஒரு காலவிசேஷத் தால் ஏதோ ஒரு வெறுபட்டை யடைகின்றன வென்பதைக்கண்டி ய்யில அறிஞர்களாலேவப்பட்டும், ஆராயலன ஆ ங்கியும், அப்பிரபந்தங்களே அச்சிட்டுப் பிரகடன ரும்மான், இக்காரியம் மிகுந்த திரவி த்தாலன் றவதரிதாதலால், சாங்கள் மதலிர்களாய க தங்கள தங்கள் உரிதப்போற் பொருளுதவி ச் க்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

இதன் பொருட்டு ரூபா - 10 முதல் உத ன்களுக்கு, அச்சிட்டேருகு புஸ்தகங்களி ப்பிக்கப்படும். அச்சி யை சுமார் 30000.

ப்ரம்மவி

வம்ஸ்கிருதபாஷை

கனவான்களே!! கன்யர்களே!!

உலகத்திற் பாஷை என்பது தனது கருத்தி
ருவெளிப்படும் கருவிகளில் முதன்மை பெற்றது. ம
குச் சேட்டைகள் பலவாறிருப்பினும், அவைள் ஒளிப்
லேனேக்குதவா காலஞ் சென்றற் காணப்படா வெரு தீர
திற்குக்கூடா ஆகலில் ஓர் பாஷையின்றிக் கருத்து வெள்
மிதல் எளிதிற் கூடாதென்பதுகொண்டே, பாஷை தனேவர்க்
கும் இன்றியமையாது அப்பாஷை யென்பது ஒலிவெழுத்தா
புள்ளதே அநாதியினுள்ளது. பாஷை என்கிற பெயரும்சொ
லப்படுவது பாஷை பாவ் வடமொழிப்பகுதி) அதற்கே இ
கும். ஆயினும் முற்காலத்துப் பெரியோர்கள் திருவுள்ளந்து
ந்த நல்ல அபிப்பிராயங்களே மக்கு எளிதில் எடுத்துக்கா
ட்டக்கூடியவாய் நின்றன வடிவெழுத்தேயாகையால், அஃ
மக்கு வெகு உபகாரஞ்செய்ய வல்லமை உடைத்து. அ
கொண்டே இருவகைப்பாஷைகளைக் கற்பது கற்பகம்போற் கரு
திய பயன் கொடுக்கும்.

பாஷையினுல் நாம் பெறவேண்டிய எல்லாப் பலன்களும்
தருவதற்கு வேண்டிய அம்சங்கள் நாது அவையாவன காம
அபிமங்கடியபொருள்களெல்லாவற்றையும் உணர்த்தும் வல்
லமை பெற்ற சொற்கள். (இவைகளே இலக்கியம் எனப்படு
வன) காலங்களும்தேசங்களும், வேறுபடினும், முன்னோர்வ
முக்தத்துக்கொள்ளும் அவர் எழுதிய புஸ்தகங்களேப் படிக்கவும்
அதன் கருத்தக்கொள்ளவியலும், வேறுபடாதிருத்தல்
வேண்டுமென அதற்கேற்ப இலக்கணம். (இதுவே இயலென
ப்படும்) நிர்மலமாம் பெரவேண்டிய சுகங்களேப் பெறுதற்குக்
காதனங்களாகிய சிற்பம் முதலிய பிரத்தியக்ஷ சாஸ்திரங்கள்
(இவற்றை விருஞன நூல்கள் என மொழிவர். ஞானமென்ப
து மெய்பலிவு, கு ஞானமென்பது மூலறிவு) ஒருவன் ஸ்ப
ஸ்ரூ துக்கம் நீங்கிப் போனக்நுடைய வேண்டுவெதற்குரிய
பொய்ப்பொருள் விளக்கும் நூற்கள் (இவைள்ஞானநூற்கள்)
என இவை.

இவைள் இப்பாஷைகளிலுள்ளது போல மற்றைப்பாஷைக
ளிலும் கருதிதிராமல் இலன்நதுபற்றி, அனேகங்கற்றனர்க்கல்
வியானகன், இப்பாஷைக்கு நிகர் ஒன்றுனெக் கொள்வத்
துலபமாக் கண்டபடியும் நற்காலம் கருதி தேசத்தி
ல் வழங்கும் பாஷைகளில் ஒன்றேனும் இப்பாஷைப் புக்கங்
ளை வகாலம் முன் எவ்விதகும்பந்தமும் அபையாததாளே
நாதிசொல்லாமற் தன்கு வேண்டிய அம்சங்களேப் பெற்றுள்ள
னவென்றெடுத்துக்காட்டிடவும் வேண்டியதில்லை.

பாஷைகள் வேறுவேறுபிரிவுகளாயிலி இப்பாஷையிலுள்ள
போற் பெரும்பாலும் முதலிய சாஸ்கள் ஒன்பதும் நிறைந்து, பெய
ர்ச்சேடகமுமின்ன அதிலுள்ள சரித்திரத்தின் நாயகன் முந
லிய மக்கள் விஷயங்களே யூகிக்கத்தக்காகாகம், பிரகாரமுந
லிய நடைவேற்றுமைகள் நிலைத்த காலியங்கள், (இலக்கிய
க்கள்) செய்யுட்பொருள், உருவப்பொருள், குறிப்புப்பொருள், நாடக
ரியப்பொருள், எனப்பலவகைப்பட்ட பொருள்களேயுணர்த்துவதும் ரச
ங்களுக்குரியதாழும் துவள், யாப்புகளுக்கேற்ப ஒருபொருளே கொ
ஞ்சுத்தக்க நிதியும் பெரிதுமான முகங்களும், முகமும், முகம்
னென் சக்கரள், மிருடன்) வடிவங்களே கொண்டமைன சொ
ற்களும்; மற்றைய சில பாஷைகளில் உள்ளதுபோல் அடிக்க

ஷா ஹாஷாகதஷுஷிஜுஹாரகவெண்ணிரவஷுமஷுவஷுர்
கிவிஷவஷுரஷுஷாஜஷ்ஷுர் கிரதீரபரம ஷுபர
ஊவஷுஷுஜுஷஜிஷுகதாகில,ஷுஜிஹெஷுராக, ஷுஷமா
யாராக,ஷுஷிஜுஷகதஷுபதிஷுகிணாஜுரக, ஷுஷகிதீ
ஷுகிவிவஷுராரதிணிரிதிஹாவிஹெவிஜோதிஷிஷத
ஜிவெஷுகெஷுரிதிஷுஹாரஷுபரஷுவிஷுவஷுவ வஷுவஷுவ
ஷுவிஷுஷாஷ வஷுவஷுராஹாரஷுபரஷுவஷுஜிஷ்நீஷுவஷுஹார

விஷுயாகதஷுஹாஷுவிஹாரநதிஷுஹாஷுவ-
ஹாஷுயிஷுவஷுகுஷுவஷுவிஷ்ஷுகெஷுஷுவிஷ் கூஷ்நீஷுவ
கிஷ்ஷுமொ தாபஷுசெஷுஷ்ஷுவெயிஷுதீஷுபிஷுஷுவஷுஷு
வஷுஷுரிதிஷுஷதி வரிஷுபெஷுதீஷுவஷுஹாரஷுவஷ்
ரிமிஷுமாஷுஹாதி: சுவஷுதிதாரிகியாஷுஹாயாரஷ்
சுஷெணஜிஜெதி வரிஷுதஷுஜெஷுதாதீஷுவிஹாகெஷெஷெ
ஜிதிஷுநஷுஹியாவஷுரஷுய ஷுகூஷுஹாஷுவாணஜெஷுஷெ
ரியிதிணஷுவரஜிரிமாஷுஹாதிஷுதாவஷ்ண காலஷுவஷுஷு
சுயாரயாரிதாஷுவாஷுவாஷுருதாநம ஊதாதீஷுஜெஷுஷு-
வுவீவ திதிரிரிபம கிவிஜிவிஷுதாஷுவமவெஷ்ரியதிஜெவாஷு
ராஷுஹாஷுமசுயவிஷ- வஷுஷ்ரிஷுவாஷுவவியிதஷுஷ-
நஷுவாஷுஹ ரிஷுகாய-ரிதி ஷுரிதிஷ்ரிவிஜிவிரிதி: வாஷ்ரி
ஜுஜிஷுவாஜிதாதீஷுவிஷுஷ்ரிதெ சுகவாஷுவிஜிஷ்நாவ
வொயாயஷுதாஷுயாஜிதாஜிஷ்நீதஷுதொரவிஜொவஜிர
நாஜுமஷுயாஷுஷுதீஷுஷ்ரஷுஷுராயாஷுஷு- சுகஷுமய்ய வ
ஜெஷுஷுயிஹாமஷுஷிவுஷுயிஹாவாஷுய சுஷுஷ்ரிஷெஷெரெ
யாஷுஜுவஷுவொயாஷுஜிமெமீஜெஷுஷுஷு சுயஷுஷாஜுஷுஜெஷு
ஷுஷ்ரியாஜி-

கதஷுவெஷ்ரி

சுயிவஷுராஷுவாயாரி சுஜிஷுயஷுஜிவாவிஜெஷுஜி-நாயஜி
நஜுவஜிவாஷுஜிஜி தெஷுஜொவஷுவரிஜொஷுஜிதொவஷு
ஷுஜிதெயாஷுஜுகதா- சுகவாஷுவெயிஜிஜிஜீஷுஷாஜுகிஷுஷு
ஜஜிஷுபகிவிஜெஷுஜுகதாஷுசு- ஜாநரயாயவெஷுயிதீ
ஜிவுஷுவஷ்சுரி;ஜாஜிஜெஜுஷுஜுவிவாயெஜ ஷுஷுஜ
ஜாநஷுரவஷுஜெஷுஷுஜாஜிவு ஜிவுஷுவிஜிஷுஜிஷுஜெஷுஷு
வஷுஜிஷுஜிஜி வஜிஷுவாஷுஜெயொரவாஜிஷுஷுஷுஷுரா-நிஜி
நாஷுதாஜிஷுவஜிதீரஷுஷுரிஜுவாஜிஜிஷுவஷ்ரி ஷுஷுஜ ஜூ
வஷுவிஜிஜெயஷுமாஜிஜெவாவிஜிஷுஷுவஜிஷுஷுரிவஷுவி
ஜஜிஷுவ திஷுஜிஜெஷுவிஜிஷுஷுஷுவிஜிஷுஜிஷுஜிஷுஜிஷுஜி
ஜிஷுஷுஜிஷுஜிஷுஜிஷுஜிஷுஜிஷுஜிஷு

அது கண்டு களித்த அம்மகன் இதுவரையில் இம்முனிவர் ஒடியுண்ட்ர பாகவதனெல்லாம் மூன்று கைப்பிடியில் அடக்க தாக்க மூன்ற மிலனாய்க்காட்டிப் பிறகு அவைகளை அவர் க்ற முடியாத என்ற சருதி அவருக்கு அதகிர பலத்தால் தெரிவித்தனர் என ஓர் இதிகாசம் வேதரிறிருளை இருக் ன்றது. அவ்வேளை, ஒருவகையில் காது வேற்மைகளோடு ம் ஒருவரி இரண்டையும் ஓர்வகை பல பேதங்களையும் பெற்றி ன அஃது எங்ஙனமெனில். இன்னும் வரும்.

மதமும், அதின் பிரயோசனமும், அதின் அசிரியமும்.

மதம் என்பது விருப்பத்தக்கது யாது முதலில் விருப்பதி தக்கதேயாது வெருஞ்னலைக் ஒற்றமைப்படசார்தியும் உலக க்ளுக்ருபகார்ரு செய்படுமன் றக்கிதித்றதையும்பெற்றபெ ரியோர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதுமான து. அங்ஙனமே சான் றோர் அப்படியிருந்தியறைத்தனர். அஃதெங்ஙனமெனில் (ம் வகைப்பிரமாணக்கினப் பகர்ந்தனர்க்கு உலகத்தை அறச்சி ங்க முயன்ற பெரியோர்கள் முறிவாந் தென்னும் கொள் கையே மதமெனப்படும்- என மன் வடமொழிப்பருதி தெ ள்ளதெனப்பொருள்படும்.) இஃது பிரதி பனிதர்க்கும் புத்தி வல்லெனன்டாதலால் வேறுபலொழும் எம்மதத்தையு சரித்தல்வெண்டி ஒற்றமை முதலிய பொதுவியசியோருனக்கு ளும் கூடியா அதைக்கொள்ளல் இப்பையும் மதமலும் தகர்ருமென் பதற்கையமில்லை.

உலகத்தில் மதம் ஒன்றருப்தால் உள்ள பிரயோஜனத் விரி பிரத்தியகமுள்ளவாரும் அறியர்கிக்கு மாபரோக் ம் (நரகிவாரிதெரிர்துகொள்ளம்பாரை.) க. அவைகளில் மூ தல் ரு ஒருக்கப்படு (ஒற்றமை) பாவப்படு (நினைவெறழித் தல்) நிரந்தஜீயமிலை . மற்றெலாந் போனாந்தவைகளை நொழிக்க. அவற்றின் மதன்மைபற்ற ஒற்றமையின்றி மற்றென்றுஞ்சித்தல்கூடாதபற்றினால் அனைவருக்கி ருப்தக்கதெனவென்ன மெலிஞ்தேசந்திரிர்தலாரு வன் தான்முன்னாளுகவுதிரையிலன்முன்ரசந்தன்குச்செ லுவனோ அல்லிடத்து மன்னனோருடைபிறந்தவனிருப்பானென் அவனுடைகூடப் புறிப்பான் அவனேகம்புவன் அவன் இவனெ ஆகிப்பான் இவ்விதம் நாம் கண்டவிஷயமே. இதற்குகாரண மதமன்றிவேறெண்ண? அவரிருவரும் ஒருவரிகொருவ ர் மூன் அறிந்துகொள்ளாமலிருப்பினும் அக்காலத்திலிருவரும் ஒற்றமையுடையின்றனர். இவ்வே மதத்தாலுண்டான ஒற்ற மை. தன் மதமியாது பாதகாத்தற்பொருட்டுப் பலவீரர்கள் உயிரிழந்தமுண்டு. காம் இனி எழுதவிருந் காணப்படும் ஒரி ரெல மதங்களில் ஒற்றமை சிக்குகளே பிரயோஜனமுள்ளதும் ரெல உண்டு. அம்மதங்கள் இந்நாம் மொழியும் மதலிலக்க னமதத்தில்கியப்களாகா. ஆலவன் மதங்களின் முதற்பிர லிகளின்றே சொல்லாமெனறறிக்தொழிக. அங்ஙனம் இர ண்டாம் பவன் நிலின்மொழிந்தல். மதவாதிகள் ஆதிகிரஷ் ஷ்ணர்கொண்டு மேக்கு பேரான ஸ்லசந்தியனுன ஓர் கடவு ள் உண்டென்று துணிவாய் அவர்கள் கம்பியிருப்பதால் அவர ரு ஆங்ஙனமன லியாதந்தாருனே நிலின மொழிப்பர். அல்லது அண்ணறிவு கொண்டு மற்றவரை வருந்தர். இதற் குக் காரணம் ஆலிநிமே அதல்லாவிதம் அகிலண்டே இச் காலத்தரசர்களும் உன்ரு சாத்தியனென்றிருக்கத் வொருவன் வார்த்தை சத்தியந்தானை மம்புதல் கூடாதென்றுரைத்தின்

ணவுணகியாவயவிஷ கோஷாரக வராணகோநிம
ணவரிம ஹரூதயாவஸ்ரீ டுடெகிகவ்வகூடகிஷ
ஷ்வம்நவுபொஜிஷகூராவாரவரிகாநிகியாவிஷ
ஷுடுதெகதகூஷணோஜூநவிடகங்கசகூபொ
டுகதடியாவ டியிகாதிஷ-
தகூராதெகிகாகிகாரயாவ்- ஷொகெவஷ வஷாவிபார
வஷயுவாரஷோரஷுவதி டகியாவிவெஷாம டோகாரா
வாவுரஷவிரபெவிகவஷுஷ்டியாவஷாங்கயிகாரிவி
பொஷடிஷயஷ கடா வரணவெஷொகெவஷ-டெநெக
விபொபிகூரீகங்கிஷொகஷ கம்தாங்கியாரஷாவபெவெகயு
கெவஷவிகோரி ஷொகாயகிகாடூங்யிபயாரவய டகொ
வவமிஷயாரம கவாகூடநெஷவிஷ்டிஷ்டம்நவருவிஷய விஷ
யீகரணவ வணாநகயிதிவ பயாரயு டிஷடுகெ- கயகா
கூபரவயுவிதிவயுகமவிஷ வஷாவி -வவீகரணகியாவஷாகூடெடு
வவிவெ வகாம- கிதி வவ டொவவமிவி-டவாரவஷாவா
வகாரணவரிகிரி- வஷ டவிஷெவரீயாஷுமரீரரகவாகீ
வாவடாகங்- வுவுகீவஷுடெபவிஷாவுவிதிதவுவெவ்வெபார
ஷுடுதெவிவுவுவுவுவுதிவுரிரரகெ- வயவயகவுவி
வவரஷாவவ-வபுவா-கவுவ-வெவகரவ்வ; ஜாகிநெர
வுவடகாவிரொவவரபொஜிஷகவவ-வெவ்வெவிக
கரஜரீவருகிரிகிதி பொரிஷாவகவிவெஷாவுவவீ
வாவிவுவாவுபொவெவிஜீவாவெவி ஜுதிவிபுபதவி
தூரி வரவிவவாவராஜவாவெவபுஷாவகாரக-
வாரிணீ-கிகிரவபுரவ-வவிவுவ-வ வாவ-டீ-ம
நவிஷெவுஷுஷாவகெவுவிஹெரிரவ்வபாவகூடு
கூராவிபகவுவிவிவ திகிகவவுவகி வுகாகா
ஷுஷாகிகவவாஷவிஜிரவபாரோவாரவா வெவி
வுகாவுபவ-கதவுகவபியிஷுவிதிவுவிவொவுவு
வ வாடிகாரபாரஷபெஷபரி கிதிவண-ரபாவிரொவி
காகிவாவணிவிவிதெகாபுஜவவாடிகாபவஷபாஜவு
வுவாதிரிபொவவி-கபகதிவெவுவிபொவஷபவாஜ
வஷபுவமவ-வவாணபாரிரிவிவஜிஷ பூகிவுவா-நவுர
காபவ-நி-கிவிபொவிரா-ஜுங்கிஷ வாவபாரபூகிக
கவபாவிவிஜிபவ-சுகவுஷெபவமவஜுவாபாவ-நாகிதிதி
பூகிராவவ்வதிஜிபிகாவகிவிரபிகாவிரிரவுவு கிவ
திதிகவவு-நீவ வடிநவாணி.பாரமவாகி.திதாணி
திதவுஜுதகவவர-வுவ வரிஜிரநாபகாவிவுவ்தம
தூவகதிபுஜவவவு வாவகிஷெவெவுவுதாதகவவிபூ
நவுரவு பாதநவிஷ்டுகிவிவுவுவுதாபாவஜூ

நனர் இராச்சியத்தின்கீழைதோசனங்கள் ஒற்றுமையைப் பற்றிய தென்பது இக்காலத்தவர்க்கு கன்கு தெரிக்கதேஅல்லா ல சாத்திரம் அமைவும் இரண்டிற்கும் வரலாற்றுநால் மோகமுமப்பலன் என்பதற் கிரிதானும் சம்சயம் வேண்டவே நில்ல.

அவ்வாறு மதங்கள் பலவிருப்பினும், வெகுஜனர்கொள்கையும் சமயத்தில் தருவதும், மதங்களுக்குக் மேலாகத்தபிரோதனங்கள் பூர்த்தியோக்கம் கொடுத்தலும் பண்டைக்காலம்தொடங்கி தகேளுனிவர்கள் அனுசரித்தவரும். இதிலுண்மையால் முதலில் அதிவைதமதத்தை யனுசரித்து அதைக்கொள்வதின் பயனும், அதன் ஆ ரியர்கள் சரித்திரங்களும் லெனகூறலும். பிறகும்மதமும் மதங்களும், அம்மதசாரியர் சரித்திரக்களும் சொல்ல தவாம்.

அத்வைதிகளின் கொள்கை இது. ஜாக்களனைத்தும் பரமே சனாலியாற்பட்டது கொண்டு, மதங்கள் ஒன்றுகொன்று மேம்பாடு பெற்றிருப்பினும், அவைகள் வெவ்வேறு அதிகாரி னரே நோக்கி இயற்றப்பட்டனவாதலால், அவையெல்லாம் ஒவ்வோரிடம் பயன்படும் பிரமாணங்களே. இவ்வுலகில் உள்ள அதிகாரிகள் ஒருவிதமானவர்கள், அதுகொண்டு லோகவிவகாரம் முற்றும்பெறவேண்டி உலோகாயத முதலிய மதங்களும் வேண்டியனவையே. மேதனிள்ளம் எக்காலமும் கெளிதாகவிப் பலவிதவிஷயங்களைக்கண்டு விசயப்படத்திரிந்தலைந்து ஓரிடம்பற்றிருப்பதுபோல எல்லோருட் அறிக்தவிஷயமே: அவ்வள்ளத்தை விதிதத்திலுக் தனக்குள்ளடக்குமட்டும் எல்லோர்க்கும் அவசியம் ஆதலால் விஷயங்களே, இயற்கை எல்லாவற்றிற்குக்காரணம், என்று வஸ்து விசாரனையில் சோர்படலைத்த ஒர்வகை வாதிபிலும், நானஞ்ஞ பூர்வஜனைய ஓர்வகைச் சேர்க்கையே ஆன்மாவெனவும், அஃத சரீரமெனவும் கெள்ளும் சார்வாகன் மேலானனே. இவைகளில் தினித்துள்ள குகங்களை விட்டொழித்தசரீரம் என்கிற நிபந்தைக்கு அவைகளில் கிடப்பதாதல்லவா. அதற்க்கும் (பொருளை) காமம் (இன்பம்) இவ்விருவகைப் பயன்கள் அதற்குள்ளே ஆஞரிகளும் லோகவிவகாரத்தில் உலோகாயதர்கள்தையும் சரிப்பர். அந்தரங்கமெனில், ஒருகால் உலகத்தாரு ன் கல்க்து, இன்பம், பொருள் இவைகளை யுவர்சரமிப்பதும் உண்டு அக்காலத்தும் ான் உயரம், கான் குள்ளம், கான்கறப்பு, கன் சிவப்பு என்ற தொடக்கில்லை பலசெனங்களை வகவிக்கல் காணலாம், அவைகளும் சரீரத்தின் வேறாய்போகமுதலிபவற்றை சுவ்வஸ்லைகளை பெறத்தக்க சுத்தியுள்ள வேன் என்கிற ஓர் நிருவெளிவில் உள்ள தத்தைகிலகாட்டும் பௌத்தாதாரர் ஒற்ற த்த-ரேயென்பதிற் நிறிதேனும் ஐயமுண்டோ. அவரிலும் மனிதர் ஆகோரிருப்பார். எவ்விதத சுகமும் சரீரத்தாலன்றிக் கிட்டா. ஆதலால் சரீரத்தை ரக்கிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று அதற்கேற்ப் சரீரத்திலுள்ளபற்பலவுறுப்புக்களினுள்ளமையை விரித்துக்காட்டுமே வைத்தியசாஸ்திரத்தாரு ம் ஆன்மாவுக்கு எக்காலமும் சுகமே தேடும் மேலோர் உயர்ந்தவரே. பிறகு அச்சரீரத்துடன் சகாகாலமும் சம்பந்திக்கு, அதன் குணங்களான பிதிதம் முதலியவற்றிற்கேற்ற தன்மையாவதற்கைக்கொண்ட மனத்தைப்போலவழிவிடாது கட்டக்கருவியாயுள்ள கன்மாஸ்திரம், அதைபயனுடப்படுபவர் அவரிலும்

ரு ஹாவுத்தியவுரவாதுவவெலுவகிஷுகீரோஹவாரகுமு
விஜாநெந்வாஹரிரி ரகிரஸ்ஹுரஷுவாரநதாவிலுபா
வெரிசேக்ஷுகே தி- ஏகலுஷு ஹுவெஷுர்ஷுகே
ரஷுவிதுரசுகதஷுபிகார்ஸ்ஹாலுஷுவாஹமவகர்லுரே
ணவிரோயிஷுகயுஷாஹலமவர்ஷுவாஹரயாணஃ - ஸ்ரீ
உதிஷுஹாவரிகெ ஸரதிவரிணி ஹரிலுலஹயாஷுஷுர
கூவிரயரஷுவஷராயஃயஃஉதூராலுரு கமராகிவெ
ஏாஉதூர்விவகஷுஷ்ரர்விவிதுரயஷு-வரஷுலுலு-தே
தூவஷுஷ வகதூர்வோவராதூவவிஸு-கஃயொ
ஸராஷுவவிலுரு கஃதூ ஷுலெகூயுகஃதயா- ஏகி
கிகலுவிதூர்வாரிணி யஷுரிஷுவிஸ்ரி -ஃகெவிதூரு
ரிரர்விவஷர்ரவாரரவுரவாதுவெகெரோர்ஷுவெ
வரிகஷுவ-ர்ஷுவெஷாவரவெஷுஸ்ரிதஷு- ஏதூராலு
கூவிரி; ஸ்ரீர்ஷுவெதராயாஷு, சுவிரிரயவவ-
ப்யஷுவுலுர்விஷவஷ்ரவிஷ்ரவஷுஜுதூவராஷுதூவெ
வஷுவஷ்ரவயஷ்ரியதொலுர்விதூவெ,வஷுஷெஷுர்வித
வஷுஷெஷு-ரஷுஷுதூவர்தூவெஷு-, காரிலுர்விஷ
வஷ்ரயாஷவஷு வ்ரயுகஷுணர்தூ ஷ்ரொஜாநாகிலி
ஹாகஜ்ஜாநாஸ்கார்ஷுவஷுவஷுஷுகெயொயொயா
ரூாகதூகஷ்ரிஷுவஷுயாஷவஃஷுவெவஷுந-ஷு-கூவரூதூர்
உ- வஷ்ரிவெஷுகாவரிராரவஷு நரலிவிஷுகஷுரெஷ்ரயா
நஷுகிஃ-ஷ்ரூஷுவதூரிவெஷுவெஷுஜிஷுஷுகிஃ-
வியாதாரு கூஷுரிஜஷுஜிஷுகெகூஷுநஷுரிஃஷுஃஷுரா
நஷுராஷுநெஜுஜ்ரவிவஷுஷுவஷுவியஷுஜ்ரிஷுகூரா
ஷுவஷுரூபாரிஜ்ரவிவஷுஷுவியஷுஜ்ரிஷுகூரவிவஷு
கூர்விரி நாஷுவாரஷுவஷுரஃஷுகிவஷுஷுகிஷு- ரிதீயு
ஷுவிர்ஷுரியஷு, தூதீயவூரூவூர்வொஜுநிவியவ
நவஷுகூஷு-ஃவஷுரூஷுகூணவூராரோணூகிஜுவியநரிதீ
ஸ்ரிவ-ஏதவூர்ஷுஜுகஷ்ரிவூர்தூவிஷுகவூவாரஜெரவ
ஏதூகாஷாடிபர்ஷுவஷு-ஷ்ரிய-ஷுஷாஷவிரெ- ஏதவூர்ஷுக
வொஷுவியஷுரூவாரவாரவாவஷுவஷுவயிஷுஜ்ரீ- வஷ
வஷுவாரஜெரவாஷாவஷுஷுஜ்ரிஸ்ரீர்ஷுஷுவஷுவஷுவஷுஷுக
ரஷு-ஷிராஜெ-தவூரிஷுவிதூவர்ஷுஷுநிஷுவாரிதி, ஸ
விவஷுஷுதி,-ரூஜொஷுவவாணிதாநிரிணீ-ஃஷுவ
ரிஷ்ஷுநஷுவிவிஷுரஷுவிஜிஷுவிவுதெ-

ஏதொவூராமிஷுஜி

வ ரி ஷ்ரி
வரிஷ்ரிவெஷுஷ்ரிஷுஷுவிஜிவூர்

மேலோர். அவ்வாறே உள்ளம் நிகழ்பெற உதித்தோகமும், அ
தே யோகமீஸ்வரம்பமென்றும், நிரால்ம்பமென்றும் இருவகை
ப்படும். அதில் முதல்வகை ஸ்லம்பம்: கர்ப் பப்பிராஞ்மாத
த்தன் கூடியதுகொண்டு, அதற்குப் பமமேகனது ஒரு
உருவப்பற்றதல் வேண்டுமெனக் கருதி, அங்ஙனமே அர்ஜா
வைவரர்ப்பலபேர்களுக்ஙு, ஐல்மு நிகேனக்காட்டிம் டாஞ்
சாரத்தோன்றி, ஸ்ரீ ர்ஷ்ணாயணபிரான்நிருவடிணை ஆ
ராதிப்பவர் பெரியவர். பிறகும் நிரால்ம்பயோகம் நிலைக்கருது
நி அருபமான பரஞ்வ ஒளியைத் தெளிவாய்க்கர்ட்டி, அப்படி
யின் தத்துவத்தைத்தெரிந்த்தை நிலபெறச்செய்யும் சாதனங்க
ள். அதைக்கற்பவர் தத்துவப்பொருள்களின்கணக்கும், உண்
மையும், வெளிபிடச் காயிசாரியம் பிறகு சொல்பிடொருவி
வம் கீழே சொல்லப்பெருளான பிரமத்தைகளாட்டிச் சொருபா
னந்தமையக் கருயாய்க்குருவனின்றிருபாய்நிலைத்த
து வபரிதந்களின் முடிவான உயர்வெதாந்தம். அவ்விசார
ரிணையுள்ளவரே உத்தமதிகாரிவர். அஞ்ஞானமல்லவிதே
முற்றி முதற்றி விதில் முச் வடமோடிப்பதற்கு, ஆவின்மூல
கம் பலவிதமானதுபற்றி ஒவ்வொருவர் கொள்கைகேற்பச்சா
ல்நிரங்ள் பலவிதம் பரவெப்பெருகான் இப்நிள்ளர். அதை
னம் வேதவியாசபவன் பாரதத்தில் சாந்திபர்வத்தில், ரா
ஜகர்மத்தில் கூறினர்ன். (பிறகு ருவேமேநிதிபிரான் நிரி
ஆ நியனித்து வேதங்களும், அதின் அல்வல் னோம் ருஷ்
டித்தார் என்றதொடக்கபொசுதலும், பராசரர்கேரம்,யோகம்
உலோகாயதம், இவைகளும் அவரியத்தினரென்றும், சு
லோகப்பெருள். ஆயைால் தனது புத்திக்கேற்ப ரதொரு
மதத்திலிருந்த போதிலும், ஒற்றுமை தருவதாயும் (அவர் இ
வ்வுலகில் வசர்க்கம் வென்றவர், எவர் சமபுத்தி கொண்டு
வரோ) என்கிற பாவநவனத்தை அனுசரித்தவுமான சம
அ அத்துவிதமதத்தில் மிராதனின்றிருப்பார்கள் இப்படியி
லும் மதையிலும் சுகமேயடைவர். ஏனெனில் இம்மதத்தி
ல்ற்ற மதங்களுள்ளதுபோல் அநேதனர்களான வஸ்திரங்
கள் கீடங்கள் பாதிரிகளுக்ஙு, சாத்திரங்கள் (புராணங்கள்) இவை
களில் ஒரு அடையாளம் அவசியமில்லை. ஸ்ரீர்ஷ்ணரில்லத்தி
ருவுருவவ எவன் வழிபடினும், அவ்வகை காவிருக்கிறான்வதெ
ன்கையால் என்ற ஸ்ரீவாசுதேவன்வசனத்தின்படி இம்மதத்தி
ல் சர்வசமபுத்தி அவசியமென்பது விளங்குகையால் இது ஒற்
றுமை கொடுக்குமென்பது லிப்பிடாத மதங்களின் பொதுப்பி
ரயோசனத்தில் முக்கியபோதனம் கிடக்கொண்டது. உ-வ
து ஆஸ்திகருக்ஙு எல்லோர்க்குமுரது-வதை முதற் பிரபோ
னனிதங்குரிய சுவது சுருதி,யுக்தி, அநுபவம், இம்மூ
ன்றும் ஒத்திருப்பதாலென்றறிக.

இப்பெருந் மதத்தை முன் யுகங்களில் ஸ்ரீபரமேசுவன், ஸ்ரீ
பதிகாமன், முதலிய தேவர்கள் வெளிபிடவர்காளாம். இக்கரி
லத்தில் அவர்கள் மானுக்கரின்மரபிலுதித்தத் தெய்வீகவழி

மைபூண்ட ஸ்ரீசங்கரபகவிற்பாதருமிலர் என்னும் அற்னர் கொமனே அரிமாரஸ்ஸர் அவரதுதிருவிளையாடல்ள் பற் பல காவியங்ளுண்டு இருப்பினும் அவைகளெல்லாவற்றையும் சருக்கி ஐயமறச்சிறிதிங்னனம் கூறவும்.

இன்னும் வரும்.

கடிதங்கள்

கடிதம் எழுதுவோர்க்கு ஓர் அறிக்கை

ஐயா!!

லம்ஸ்கிருதம் அல்லது தமிழில் எதிலேனும் ஆனவர்க்கும் உபகாரமுள்ளதாய் எளிய நடையில் ஒருவர் னைஉனினித், சாத்திரங்களின்மர்த்திரம் வழங்கும் சகுதெ வர்த்தைகனேக்குள்ளி இனிமையாய் கமது மதங்கள், வருஞரிமநிரும ங்கள், புராணங்கள், மற்றை லோகநடவடிக்ஙைகள், இவைக ளேப்பற்றிக் கடிதம் எழுதவேண்டியது பத்திரதிபர் மட்டி ல் தெரிந்துகொள்ள அவர்கள் பூர்த்தியான பொருட்டிக ங்களில்எழுதவேண்டிப் எல்லாச்சந்நேகனும்இரண்டுபாவை களிலுமே போடப்பட்ட ஒன்றில் எழுதினபோதிலும்மற்றொ ன்மு அற்கினை சேர்க்கம்படும்

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர்

உ

சுபமஸ்து

திகம்பரத்தில் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர் ப்ரம்மஶ்ரீ சு ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியார் அவர்களுக்குப் பற்பல வர்தனம் புரிக்து கேட்டுக்கொள்ளும் விஜ்ஞாபனம்

ஐயா

டிஷ் பத்திரிகையில் இதனடியில் வரசரிருக்கும் விஷயத் தை முதல்முறையே பிரசுரஞ்செய்ய மன்றும் இன்னன்

நமது மதவிருத்தி.

இவ்வுலகம் தற்காலத்தசரால் 5-வன்டங்களாகவும், 70 தேசவ்களாகவும் பகுக்கப்பட்டிருப்பதில் தெற்கு கன்னியா குமரி, வடக்கு இமயமலே அளவினேயுடைய இந்த தேசமும் அவற்றில் ஒன்று வகைக்நிலுள்ள 150-கோடிஜனங்களில் இ ந்த தேசத்தில் 25-கோடி ஜனங்களிருக்கின்றனர். இந்துமத மானது ஸில ஆயிர வருஷங்ளுக்குமுன் உலகெங்கும் பரவி பிருந்தபோதிலும் இந்ததேசம் ஒன்றில்மாத்திரமிருக்கிறது இதில் மூற்பம் இருக்கின்றதா என காடிப்பார்கின் 25- கோ டியில் 17-கோடியேயிருக்கிறது. (உலககதேய்ச்சு உள்ப்பிடி யானது,,)போல் உலகெங்கும் வியாபித்திருந்த இர்தமதம் இ வ்வொருதேசத்திலுமேஇப்போது பூர்த்தியாயிருப்பதாகத் தெரிவி ல் 25-கோடியில் 5-கோடி மகம்மியரும் 3-கோடி கிரிஸ்த வர், சமணர், பௌத்தரி முதலியோருமாயிருக்கின்றனர். இத் தமதஸ்தாதினேதினில் கிரிஸ்தவராய்வர அம்மதஸ்தர்செ ய்யும் பிரயத்தினங்கள் அம்மட்டிம்மட்டல்ல இதற்காச்சீமை யிலிருந்து(அரிநாவது அருமை) லக்ஷம் லக்ஷமாய்ப் பணத் தைக்கொணர்ந்து தமது மதகுருவிலும், தமதமதஸ்தாபிப்பு யும் லக்ஷம் லக்ஷமாச் செலிவனவும், பெரியனவுமாச் சும்மா

கிஷ்வரிஷ்டவ்ருத்திஷ்மஷ்தி:கஹஷ்கஷ்ஷ்ம- யஷ்வவ்யவி
ஸ்ஷ்ரா(25)ஷ்ரொபிஷ்டி(5) வம்ப்ஹாத்பிபா:-கிஸ்ஷ்ரு
ஷ்ரெவ்ஹஷ்ர:-கஷ்வணா-வெஷ்டா:கஷ்நெவ்ஹகஷ்வஷ்டி
வ்ருஷ்டிஸ்யாமஷ்ம-ஷ்டி:கஷ்வ்ர் சூரிவ்ணவ்ஸ்பூர்யாபா
ஹிம்நெஷ்ட:- கேரிஷ்மஸ்ய வஷ்லிரவ்யம்பீயத்ர
ஸ்ருஷ்ரானி,விவியாதி வ்ருஷ்ரானாகீவரிரே வ்டவ்டத
ஜீபகாவ்யாநஷ்ரபஷ்டாஷ்ரானாஸ் யஷ்டெஷ்ஷ்ஷ
ரொஷ்ரஷ்ணாவாய-ஷ்ரி [ஷ்டிஷ்ஷ்பொஷ்டாநாஷ்ரம
தாஸ்(00)மஷ்ஜீவ ஷ்ஷ்ணவஷ்ஷ்வர்ஷ்டிஷ்டெஷ்ஷ்ரு
வெஷ்ணஷ்வுவெஷ்டெஷ்டெஷ்ஷ்ரெஷ்ஷ்டுவ்ரு ஷ்டீஷ்ரப
வ்ஷ்ணவ்ஸ்ருஷ்வஜ்ரு ஷ்ரூவ்ருவ்டவ்ஜீவ்வெஷ்ரீவ்டவ்ஸ்ருஷ்டி
வ்ருஜ்ரூஜ்ஜ்ரெஷ்ரொவிஷ்டிஷ்ரஷ்ட: ஷ்ரஷ்டியஷ்ஷ்ரூஷ்ரா
கஷ்ரஷ்தாகிஷ்ஜ்ரு ஷ்ரொஷ்டிஷ்ரவ்டெஷ்ஷ்ர, ஸ்ரஷ்ஷ்ரொஷ்ரூஷ்டெ
ஷ்ரஷ்வ்ரபஷ்டவ்ஜீவ்டீஷ்ரஷ்ப ரிஷ்ருஷ்ஜ்ரெஷ்ருஜீவ்ரு வ்ப
ஷ்டீவ்டஷ்ப ஷ்ரஷ்ரஷ்ரவ்டிஷ்டரவ்டொவிஷ்தாகிஷ். ஷ்ரொஜ்ப
ஷ்ரொஷ்ரவ்டவ கீஷ்ரஷ்கவ்டஷ்ஷ்ஷவ்டவ்ரஷ்ரஷ்ரஷ்ரி ஷ்ரஷ்ருஷ்ணிஷ்ரஷ
வ்டஜ்ரூஷ்ரஷ்ரு ஷ்ரி கஷ்ரூஷ்டிஷ்ரா ஷ்ரிஷ்ரு:ஷ்ரூஷ்ரு. கஷ்ரஷ்ரவ்டிஷ்ரு
ஷ்ரஷ்ரவ்டிஷ்ரஷ்ரா கஷ்ரவ்டிஷ்ரஷ்ரவ்டிஷ்ரஷ்ரஷ்ர

மஹமதிரும் பிரபலப்பட்டி கமது மதஸ்தர் அன்னியமதஸ்த ராகவு மாகால் அன்னிய மதஸ்தருந் திரு விவாகமு அரம் பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும் சாற்பயனும் பெறவார்க ள். [கமது மதத்தை உலகெங்கும் பிரசாரப்படுத்தி, அன்னிய, மதஸ்தரைக் திறிஸ்தவராக்குவதுபோல், நாம் அவ்வாறு செப் யவேண்டிவது கமது கடமையன்று, இக்காலத்திற் சற்றுண்' ந்த அதிலேயர்க்கு, நியாயத்திற்கு ஒவ்வாத ஆராக்கிறிஸ் ன மதம் சரிப்படவில்லே. நமது வசரன்மெண்டு, நிலப்பவர் தற்கும், அதனால் நமது தேசத்தார்க்கு வியாபாரம், உத்தி யோக், ராஜவதொழில், விவசாயம், கைத்தொழில் மு தலியவகைகளால் ஜீவித்துக் குபேர ராவதற்கும், அத்தகைத் தேசத்திற் சென்று திறிஸ்தவராக்க முயற்சி செய்கின்றனர் ந மது ஜனங்களுக்கு ஒற்றுமையில்லாமையாலும், மதாபிமான மில்லாமையாலும், மதவிஷயம் தெரியாமலும், தந்நவ ஆராய்ச்சியில்லாமையாலும், திறிஸ்தவப் படுகுழியில் வீழ்ந் து, நற்கதியழிழ்கின்றார்கள். எது தேசத்தார் அதிகமெ ரியாகவும், நிலவளியமாக செடுத்து, மடங்களே ஆதியில் ஏற்ப டுத்தியதற்குக் காரணம், மதத்தைப் பரவச்செய்ய கமது ம தஸ்தர் வேறு மதத்திற் பிரவேசியாது சிற்றற்பொருட்டேம், சு ற்றிருக்கியவுடன் செய்து சிந்த சுத்தியுடையராய் ஆகம ஞான த்தைப் பெற்றபொருட்டன்று [சற்காலத்திலிருக்கும் மடா திபதிகள் ஷை கமது திருக்கியங்களே இயற்றினர்கள். அ ங்கிலையாநாடுகள் செய்யும் திருதியங்களைப் பார்த்திர்களா அவர் மகமாத்திரம் சுருதி, புக்தி, அனுபவத்திற்கு இவைத் திருக்குமாயின், இப்போது கமது மதஸ்தர் ஒருவரேனும் தி ருவாள ஹூத்தியாவிலாவது காவிலிசாத்திரி ஜிகூடாகுவதுதீவண்டியாவிஷ்டவுவகாஸ்தாஸ்தி தூரகேஷிழிவாயியனகவுவிலெவெகாவகாலமும் ஹதஞ்செழுவுவகாவுவிலெவிண்ணீவதீகா

தகெழுவெவெகாவிலிகழுவிஷாஸ்காகாரா

கிவூவெழுகீஷ்ஷு உவகூவெழுவுவுகூஸ்ரீ தழுஷிவாரகெஷ்தாகாஷ்ஷாவூ கூதூவிஷாஷா ஷ்ரி வஷிகாவுவுவிஷ்டிரா நாவெயா- காவிவதி காவஸ்ரா ரவுர்ரா ரவோவஸ்ரீ ஷ்ரீ ஷ்ரு ஸ்ரீ ஷ்ரு ஸ்ரீ ஷிவ வஸ்ரவுவிவிவ்வகுஷ்டியஸ்ரானவுவு வரிவ்வு கிஷ்டிரவ

கிவதிகாம்ரீவிஸ்ஷ்ரீகாவிஸ்ரீகாநிஷ்ரீ யகிநிஷ்யூகு வெளஷிரா நஷ்ரஷ்ஷவாஷாரீ (ஜமீன்தார்கள்) கவா ராஜாகஸ்ஷாநெவாவூ வுவ்ரு வெயஷ்ரீ கவஷவிஷ்வு தூகவ்ரா வவஷ்ரு வெஷ்ரா வுவெளவ்ரு ஷ்ரு ஸ்ரா காநாவஷ்காரவரா வுவிரவிஷ்ரீ கவெஷ்ரா வ்ரா

விரவிஷ்ரீ வ்ரீரிஷ்ரு வெஷ்ரவிவெகவஷவுவஷ்ரா வுவ்ரு வெவெஷவுவ்ரு வெளஷவ்ரு வெளஷவ்ரு வாவ்ரா வெவெ ஷவகவாவாவ வெவுகவ்ரு வஷ்ரு காஷிரா காஷி வ்ரு வ்ரா வுவெஷ்ரு வஷ்ரு வாவ்ரு வாவ்ரு வாவ

ன் ஒற்றுமையில்லாதவர்கள். மற்றைத் தேசங்களில் ஒற்றுமை நிரம்பியிருக்கிறது. இந்தக்குற்றுமையை மிழற்றையால் கோரிட்டிருக்கும் கெடுதியள் பல.

அன்னிய ராஜாக்களுக்கு இடங்கற்காள், அன்னிய மதஸ்தாளுள், அன்னிய உடை, பாவனைகளை அநுசரித்தார்கள், அன்னிய தேசத்தார் சரக்கை வாங்கி, அவர்களுக்கு ஜீவனத்தையுண்டுபண்ணித் தாமது ஜீவனத்தின் கெடுதியைத் தேடிக் கொண்டார்கள், தேசகேஷ விவகாரத்தைக் கூட்டிக்கலைபடுப்பிடவதில் அந்நிய நாட்டோர்களுக்கு அநுகூலமாகவே நடந்தார்கள். அந்நிய தேசத்தார் சரக்கை வாங்கி, அவர்களுக்கு ஜீவனத்தையுண்டுபண்ணித் தாமது ஜீவனத்தின் கெடுதியைத் தேடிக் கொண்டார்கள், தேசகேஷ விவகாரத்தைக் கூட்டிக்கலைபடுப்பிடவதில் அந்நிய நாட்டோர்களுக்கு அநுகூலமாகவே நடந்தார்கள். அந்நிய தேசத்தார் சரக்கை வாங்கி, அவர்களுக்கு ஜீவனத்தையுண்டுபண்ணித் தாமது ஜீவனத்தின் கெடுதியைத் தேடிக் கொண்டார்கள், தேசகேஷ விவகாரத்தைக் கூட்டிக்கலைபடுப்பிடவதில் அந்நிய நாட்டோர்களுக்கு அநுகூலமாகவே நடந்தார்கள்.

அன்னிய ராஜாக்களுக்கு இடங்கற்காள், அன்னிய மதஸ்தாளுள், அன்னிய உடை, பாவனைகளை அநுசரித்தார்கள், அன்ன

வெளிநாடு

ஸ்ரீராயகிலஸ்ரீகவுளவுவாலிஸ்ரீவிஹிதெகெகேரு வுஜிஷ்டகத்துகிதுஷ்டுதெகெஷ்டிரு வடகெரெ கேரு-கதத்ரிதாரஹொவிதாஸ்ரேஷ்டெளஷ்டுவேஷாகி-கூத்துவதெரெரொவயதெகெகேரு:ஹோஸ்டீயாரீ- யராவஹீநரு:நெகெவுவுளரீ கவிரம்ஷெஷெ வாயகேரு-ரீ, டி கெகேரு:நாரீ, கூஷ்டெரெண்மாரு-கரீநரு ரொவுவாலிநாகெகெகேரு வேவுராகேயநவபயெரெதி வுஷ்டிநெகெரேரு, கடெரெகேரு:தெரு:நவாலாகாநாரீதி ஹஷ்டீவுவுரு ரேவயாரு:வரி:யரா, சூடெனவடெரொரா சூராகெரெவுகீ: ஜுவுரு:காவுராரு:நீயாரீ,வவுரு:வாரா:தீ,வி ரீயுரு:காதிவவுகரு:நி:கஷ்டகவரு:ரு:னி,விஜிராகயரு:ரீகெ ரொநவகவுரு:வுரு:யாரீ: வாகீப்சுரு:பு:ஜீஷ்டணவரீ:வுரு வுஷ்டகஜ்ஞாணிவெஜ்ஜீ: கூவு.ரெவெரிநீவுரு:வுரு:வாரீ நாயிஷ்டீவுவாகாரீ:காரு:வுரீ கவவுவுபாவுவிஹஷ்டீ வாவுஷ்டிவுவுவுவாரு:நீரெரவுஷ்டிராய- கூரு:காரீ கீஜுரீவெஷ்டு வுஷ்டீரு:தாரீரு:வுவுத்துவாரீயெவுவு ரீகுகதரு:குவுநயிகா,ரு:ணீ கதத்விவாரீ வெ வுஷ்டுவுரீ:உரு:ரு:யுயத்துரொவிஜுரு ரரிஜுரியெ ஷ்டிவுகாரெகாவுதரு:வீஷ்டீகாவுரீகீரு:கவுவுவெ கவுஜுரு:வுவுவுவுகாரு:ரு:யாரு ரரிஜுரீ ரரிஷ்டீகாவுரீ ரீகாரீ:ரீவுவுரு:ரு:வுவுவுவுரீகாவுரு:வுவுவுவுவுகா வுரீ. கயரு:கிகாஷுரு:கீகு:வுவுரு:ரீவுரு:காரீவுவிலுரு:ரு:வுவுக ரீவெ ரு:தவுரு:ணரொரீ:கீரு:தெரு:வுவுகாரு:நாரு:ரீ ரீவிகாரு:நிரு:ரு:வுரு:தெரு:வுவுரு:ரீவுரு:வுவுவுரு:ரீ வரி ரீரு:ரெவுவுரு:ரீ:தகவுரு:ரீ:

ரொரொவாரு:காவுரிவுரெரெரெரு:தீரு: வுஷ்டுவுஜாரு:வெரு:தீரெரெரெவுரெவுரு வவுரு:வுஷ்டுகாரு:வுரு:ரு:ஜீரெரு:வுரு:வ

சங்களிலும் ஒருவர்போல் ஒருவழியிருத்தலால் இருவர்கொண்ட பிரமானமூறும் ஒருபொருள் கொடுக்கும் மயக்கமற்ற முறைனை கம்புரிறேன்.

பாருசகாரத்திலம் கொண்டவர்களிற் சிலர் வடதேசத்தில் கூர்ச்சரம், ஆரியாவர்த்தம், (இமையமலைக்கும் விந்தியத்திற்கு மிடை நடு) இவ்விடங்களில் கோல்வாமிகளெனப் பெயர் கண்டு சென்ருக்கனத் திருநாமமுகொண்டு, திருமலைத் தெய்வமென க்கொளவர். மற்றும் சிலர் ஆரியாவர்த்தகேதசத்தில் சக்தன கொண்டு மூன்னேத்திருநாமக் தரித்து, காமனடிமலேரே காடுவர் மற்றும் சிலர் கடோட்டி லும், தென்னுட்டிலும், ஸ்ரீ மத் ஆனந்ததீர்த்தருடைவிரருளிய மத்தாந்தத்தை (ஜகுவே பத்துவ சித்தாந்தமேவப்படுவது) அதுசரித்துக் கோபிகர்த னென்னும் ஓவகைத் திருமண்கொண்டு திருநாமமும், அ தனடுலில் அங்காமமுக்தித்த ஸ்ரீ ஜயசானனங்கனத் தொ ழுவார் ஜர முதலிரைகளுள் ஓரோர் பட்சத்தைச்சா ர்ந்தவர் ஒருவகை திருமார்பில் அடையாளங் கொள்வர் சிலர் ஸ்ரீமத் ராமானுஜாசாரியர் அருளிய சித்தாந்த சாஸ்திரதைக் கண்டு கொண்டபடித் திருவாழி, திருசங்குகளாற் தோளிலே நீதிப் பலவேடபாங்களோப் பெற்றனர். அக்கெங்கனவெலில் அவர்களில் மூன்று துலதரித்த சிலர் சார்பெதெரிவிடனென விருது பூண்ட வெங்கடாசலவாமிகள் கியாகங்கொண்ட சிலர், (வடகலே) தத்தாலும் மூங்கிலிலேபோன்ற திருநாமமுடையவ ரும், அங்கனமில்லாத வருபாய முனிந்திராமம், மடம் என இரு வகைப்பட்டார்கள் வேறு சிலர் பிணவாளமாமுனிவர் அருளு ப்பிரகாரம் (தென்கலே) ஓலைகளாம் பெற்றவர் அங்கனம் ல்லாதார்க்கும் சிலர் திருமண் சொன்பிம், சிலர் சோபிசகத னல்கொண்டும், திருநாமக்காங்கினர்னர் இவையெல்லாம் ஸ்ரீ மத் நாராயணன் பூசை புரிவதற்கே அங்கனமென்ம, உரைக் ன்னர் இவ்வாறு ஏற்பிரன் கோடல்ஸ்தாபனம் செய்ய காலத்துக்கேற்றதோல்லாகொள்வதுபோல் அனைவழிடுவோ ர்க்குமும், அடையாளஞ்களும், அவ்வகைகளத்துக்கே ஸ்ரீமத் இராமானுஜமுனிவர், ஸ்ரீஅநந்தாழ்வான் ஸ்ரீவல்லப ராரியர், முதலியவர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு மாறி மாறி வருகின்றன. இவைகளும் போதாதென்றெண்ணிக் குடுதை மாகாரத்தினருகில் ஒரிரான மதத்தில் வசிக்கும் ஒரு ஸ்மார்த்த பண்டிதர் தாமும் ஓர் வனை வகுத்து கண்டு பிறகு தானே அ தை மாற்றிச் சீர்திருத்தி, மற்றெருவிதமும் இயற்றின்றன ராம் அதலவது முன் வேதமுதல்யன வெல்லாம் பிரமானமா கக்கொண்டார், பிறகு தனக்குவேண்டிய லிலவற்றையே பிர மாணமாகக் கூறுகின்றனராம். இஃதென்ன வியப்பு ஒரேபி ரமாணத்தைக்கொண்ட இவர்களில் இவ்வளவுவேறுபாடுகளு ம், மதபேதங்களும், அலயங்களில் திருநருவின்து வேற்று மைகளும் எவ்வளவுண்டாயின பிரமாணங்கள் பலவிதமும் பேசுமெனில், அங்கிலேயில்லார் பிரமாணங்களைக் கொள்வது யாதுகாரணம்.

இனிப் பற்பலமதங்களினுட்எனதுமனதில் உதிக்கும் லம் ய்யங்களைக் காட்டி, அவற்றின் உண்மைஎனது விஞ்ஞக்களுக்கு விடைகருமித்துவான்களிடம்நெறிக் அகொள்ள விரும்பும் ஓர் தமிழன்.

ஓ ஜீவ்ஸ்!!

குய்டூர்!!

க்தாலுகிஸ்யிலெஷ்வாகெகாதீகாதி காவாத தூகயாவிலொகெய்டிவுஜுவுதிவுஜுவுவெணை:வெள வோர்கோவுக்வெஷ்வெஷ்வொவாமி- ஆயாவுதோ தீயாரு யாகெஷ்வுவா: கூதுவுவுவுவிகுதெடுவுவுவுவு மிதோகிவுவொர்வுவுதுசீதிர்வுவுவு விதுவு வா ஜுய:டுகூதுவுவு வர்வோகி வுவுவுவுவுகாவுவுதிரா ணைநாவிஷ்ஷோவாரதாதிஷ்டிஞுநாகிவாவுயொ ஷவாரவுவுவாவுவாரு வெஷாகியாநாகி(வரா வுவுபொமவாவுவாரதுவெஷாரவுவுவுகைவுகவா) ஊகிதஷாரு யெஷ்வவுவுவுவாவுர்வுவுவுஞ்ஞாரு

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு

கதுதுதுயாவாலொகிஷ்கிவுவுவுர்வுகூகீகாரு வுகூடையீதுதுதுர்புவுமாணாமாணாவாவாரீ டீரு ஷ்ஷாகெயாகிஷ்ஷாபா வுவுர்டு டுஷாரு வாஷாவு நெகெஜோகீயொடுவுவுயாவுவுவுணவுகிரவுவுவுடு யாவாலுகிநெகெழுகிதுவுமாணவுவுகிகெவுவுயாவு வுவுர்ஷ்ஷுநெகெயாவிகெடுஷாஷ்ஷாரு வுகூகெகி,யுஷெ கிவுதிவுவுஞ்ஷ்ஷுர்டுவுணாரு யாவிஷ்வுவுதிர்டீகீர் கிகிதுர்வுஞ்வுர்டுவுநெகெ தொஷ்கெவுகெடு வீதொ நெவுவுர்வுதொஷ்வுஷ்வுபோ வுவுர்டுகெதொ வுவுதிஷ்டீ வுயாகெவுவுணாஷ்ஷாநெகெர்டுஷாவுவுகெவுவுதொஷா யாயாஷ்வுவுவி டீ வுயாவுர்டுவுவுவுதொவுவுவுவுகூ கூர்டுவுகுயிதுவுவுதிதிகிகூர்டுவுதொஷாவுவுகூ கிர்டுவுகுயிகிவுஷெவுர்வுகெடுதுகிகெவுவிர்டுவு வுகிவுகூர்டுவுதாவுவுர்டீ வுவிதுவுவுதிவுவுகூ நாரதீவுகெ வுவுவுவு தாவுவுகிதுவுவுர்டுவுவுவுவ

மேலே குறிப்பிட்டிருக்கும் விஷயங்களுக்கு விடைகள் வான்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1 பிராமணப்பெண்கள் திருமணம்புரியக் காலம் எதுவரை விஷயுள்ளதென்றும் தருமசாஸ்திரத்தின் கருத்து.
2 இரண்டாவது விவாகம் பெண்களுக்குண்டென எவ்விடத்திலாவது ஸ்மிருதிகளிலுண்டா.
3 பெண்கள் கல்வி பயனுள்ளதா அங்ஙனமாயின் அதிற்குரிய தருமநூல் இடங்கொடுக்குமா.

சகோதர சிநேகமும், மாதா பிதாக்களிடம் பக்தியும்-

என் தாயே ப்ரம்மவித்தையே உன்னிடம் இச்சிறுவன் ஒரு விண்ணப்பம் செய்து கொள்கின்றனன். கருணைகூர்ந்து அதை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கவேண்டும்.

தர்மசீலர்களாய் நீதிநெறி தப்பாத முன்னவராசான்டுவர்ந்த இவ்வுலகில் கலியுகத்தின் மஹிமையால் கொடிய செய்கையையுடைய சில பாவிகள் பிறக்து நல்லொழுக்கமுடைய பெரியோர்களின் மனதைக் கலக்கி வருத்திப் படுத்துகிறார்கள் அவர்பாரெனில் கீழ்சொலுமாறு கூறலாம் உலகில் தாய் தந்தையாகிய தெய்வங்களிலென்றும் மிக மனவருத்தமும், முற்றுமான கற்பனைகளினச் செய்து ஐஸ்வர்யமது அருளால் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்து அப்பிள்ளையைத் தனதுயிரைக் காட்டிலுமதிகமாய்க் காப்பாற்றி அதி மதுரமான உணவுகளூட்டி, ஆபரணங்களணிவித்து, நெற்றியிற் கட்டிக் கட்டி, அழகான பொட்டுமிட்டுக் கொண்டாடி, தொட்டிலிலிட்டாட்டி முதலில் நடந்து என்கண்ணுட்டி என்று பாராட்டி தெவயதில் கற்பனைகளைப் போதித்து பள்ளியிற் சேர்த்து அக் கல்வியைக்கரைபித்து மிக்கபுத்திமான்களுக்குரெல்லாம் மிக அருமையாய் வளர்த்து அப்பிள்ளையையே தனது பெரிய சொத்தாயும் தனதுயிராயும் எண்ணி ஆசரித்தவருகிறார்கள் இங்ஙனம் ஆதரிக்கப்பட்ட அக்குமாரனே தனக்கு யௌவனம் மிக நீதிக் தான்மணஞ்செய்த அத்தையலின் கருவிழிக்கோவேயார் சுற்றப்பட்டு மிகையலங்கொண்டு அப்பாவி தையலுமைத்தும் துர்ப்புத்தியை என்றென்றுமற்றும் இங்ஙனம் வளர்ந்தெடுத்த தாய் தந்தையர்களை இகழ்ந்து தனதுயிருங்கொப்பாய் ஒரே வயிரிற் ஜனித்த சகோதரரை மறக்து தையலின் திருமேனியைப்புகழ்ந்து மிகமதிழ்ந்து அரையே நெய்வனைக்கருதி இத் தாய்தந்தையரைப் அன்னமில்லையென்று கூறிக் நெருக்தின்னேமிலிருத்திவிட்டுத் தான் காதல்தரும் அக்ஙனஞ்சேடியுடன் கதவடைத்து மிக்களிப்புடன் போஜனஞ் செய்கின்றன் இங்ஙனம்வயதுநிர்த்த தாய்தந்தையர்களை வருந்தப்பத்தும் மாபாவிகளுக்கும் புதிதாயே ரௌரவாதி நரகங்களை வேண்டும் அன்றியும் (இ - வையுள்ள சகோதரரையே லக்ஷ்மிப் பொதுச்சொத்தைச் சரியாய்ப்பாகஞ் செய்துகொடாமல் வஞ்சனை செய்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட மாபாவிகள் இவ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நம வேதாகமே

ஸ்ரீ விஷ்வரூபிகேஷ்வராய

நமோ ஹிரண்யகர்ப்பாய ஹரிகேசாய ஸாயினே
ஸஹஸ்ரசிரஸே தேவாய விஶ்வரூபாய விஷ்ணவே
யஜ்ஞாதிபதயே தேவாய யஜ்ஞரூபாய வை நமோ
நமஸ்தே ருத்ரமன்யவ உதோத இஷவே நமோ
நமஸ்தே அஸ்து பகவன் விஷ்ணவே ஸுரபூஜித
யஜ்ஞம் ஸமிமம் ரக்ஷ யஜமானாய மே ஸதா
ஓம் நமோ விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே நமோ
ஜ்யேஷ்டாய நமஸ்தே ருத்ர மன்யவ உதோத இஷவே நம:
நமஸ்தே அஸ்து தன்வனே பாஹுப்யாமுத தே நம:
நமோ விஸ்ரஜே தன்வனே ஸர்வாப்ய உத தாயினே
நமோ ஹிரண்யபாணயே ஸேதவே விஸ்ருஜே க்ஷயத்
நமோ ஹிரண்யபாணயே விவஸ்வதே ஸுராதயே
நமோ ஹிரண்யபாணயே அம்ருதாய விவஸ்வதே
நமோ ஹிரண்யபாணயே த்ரயாய சாருணாய ச
நமோ ஹிரண்யபாணயே ஸவித்ரே கர்மதாயினே
நமோ ஹிரண்யபாணயே விஶ்வஸ்ருஜே நமோ

ரைக்கொண்டு பரீக்ஷிக்கச்செய்து அப்பரீக்ஷித்தகணக்கை வரும்பத்திரிகைக்களுப்புகிறேன். இப்பொழுது சென்ற இரண்டு வருஷம் வந்தபாடல்களின் அட்டவணை அடியிற் கண்டிருக்கிறேன். இதைத் தாங்கள் பத்திரிகையிற் போடுவதோடமிஸ்ஸிருதபாடசாலைகளின் விஷயமாய்த்தமதபிப்பிராயங்களோத் தாங்களெழுதவேர்னெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பூதம் வருஷம்

வகுப்புகள்	பாடங்கள்	படிப்பவர்கள்
உ-வது	நீலகண்டவிஜயம் மேகலைச்சேதம் கைகட்சருக்கம்-கு	உ
ஊ-வது	சொற்றார்ஜுநீயம் லருக்கம்-கு	கூ
ஈ-வது	மாகம்சருக்கம்-ஈ	ஈ
ஏ-வது	குமாரசம்பவம்சருக்கம்-டு	டு
		ஆ உடு

இரண்டாம் வருஷம்

ஊ-வது	முராரிராடகம்,சித்தார்த்த கௌடநிருவயாசர்க்கம்	உ
ஊ-வது	கைகட்சருக்கம்-கு மேகசந்தேசம்,பிரபோதசம்பூபிரதாபருத்தீயம்	டுஅ
ஈ-வது	மாகம்சருக்கம்-ஈ மேகசந்தேசம்	டு
		ஆ உடு

இங்ஙனம்,

தக்ஷிணாமூர்த்திசாஸ்திரி

சித்விலாசினீபாடசாலை ஊர்த்தியாயர்

தாங்கள் எழுதிய பட்டியைக்கண்டு அவ்வாறே பத்திரிகையிற் பிரகடனஞ்செய்தேன் இவ்வாறே பாடசாலைகள் எங்கும் உண்டாயிவ் சம்ஸ்கிருதம் பெருகுமென்பதிற் சிறிதேனும் ஐயமில்லை இவ்வாறே வேறுபாடசாலை களும் ஏற்படுமாயின் இச்சிறப்பாஸ்திலமே ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் இருப்பிடமாகும். தற்மவித்தித் பின்னாளும் நன்கு சிறமமெடுத்துக் கொள்வதில்லையடியிற்குப்பின்னிதரும் மற்றவர் மாதிரி ஆசியார் போலும் இப்பெரியது இந்தியில் இப்பெரும் புண்ணியஞ் செய்து இப்பாடசாலை ஸ்தாபித்த செட்டியார் அவர்கள் இவ்விடம் வந்திருக்கிறார்கள் அப்பாடசாலைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்வாரவின் அவர் பெரும் புகழ் அடைவார் என்பதும் நிச்சயம்.

பத்திராதிபர்

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

பிரதி இங்கிலீஷ்மீ நூ.உ தோறும் சிதம்பரத்திலிருந்து பிரசுரம் செய்யப்படும்.

விதெடு தீவிஷோஷஷீஷஷாமதாரபெ..... :*	வெண்பா
பெஷூஷவிஷோதேஷவிஷூவதி தீ..... *	வித்தைபெனவேவித்தையைவாடிப்பிரம
தெஷுரிஷியொவாபீஷுபாதபாதா..... *	தித்தைவதியர்க்குலினக்கமே—மூற்அவிக
ஸ்ரீஷூஷவிஷோவுஷுஷாவிரவு..... *	கீர்கெழுக்கிதார்பிரமதித்தியென்னும்நிரமே
	சுக்கவின்நிவாழ்கதவிர்த்து.

ஸ்ரீவீணாமாஷவஷவுஷுவுதாமொஷுமஷாவிஷவிதாரீ

ஷுதீஷாமிஷுராதாரீ

கெஷுஷவிஷோ நபஷாமொதீஷுஷாவஷுஷுணஷுதீஷாஹாரீஷுயதெ!
யீராபதீவஷுஷுதெஷாவஷுஷுஷுவஷுஷுவஷுஷுவ